

Nr. 98. Landstingets Forhandlinger.

1505. 2den Bøh. af Lovf. ang. Landboernes

stemme, hvorledes der skal forholdes med Kred-
sens Penge, saa bør de ogsaa yde deres Bi-
drag. Jeg tror, at Udvalget heller ikke har
hævet Klart for Die, hvilken Følge Gjennemfø-
relsen af dets Grundsætning vilde have. S
alle vore kommunale Love er det jo nemlig en
Betingelse for Valgret, at man i det sidste
Aar, forinden man kommer til at vælge til
den kommunale Bestyrelse, har betalt direkte
Skat til Kommunen; men nu siger man alt-
saa ganske flot i Betænkningen, at herefter
skulle alle Arbejdere ikke mere være valgberet-
tigede, idet det er Synd at tage nogen direkte
Skat af disse Folk, være sig paa den ene eller
den anden Maade. — Jeg har fremdraget
denne Sætning, fordi den jo berører et af de
yderst moderne Spørgsmaal, der her er be-
handlet med overordentlig megen Lethed, me-
dens det dog ogsaa vilde have overordentlige
Konsekvenser, hvis det senere kunde paavises,
at Sætningen var accepteret her. Jeg kan
forøvrigt berolige ærede Medlemmer med, at
saadanne Konsekvenser som den anførte, der
kunne udledes af Sætningen, slet ikke have
været tilføjede af Udvalget, men i alt Fald
da kun af enkelte af dets Medlemmer, og dette
trøster jeg mig til nøagtig at dokumentere.
Naar ærede Medlemmer ville efterse Mindre-
talsforlaget under Nr. 3, for hvilket et æret
Medlem her ved Siden af (Griffen) har
været Ordfører, saa vilde De se, at
det i dette Forslag hedder: „Sogneraadet
bestemmer Størrelsen af det Skattebeløb, der
betinges en Dags Arbejde, dog at dette i intet
Tilfælde maa sættes saa lavt, at uformuende
jordløse Husmænd og Indsiddere medtages.“
Skattebeløbet maa altsaa ikke sættes saa lavt,
at jordløse Husmænd og Indster medtages;
men disse supponeres selvfølgelig at give Bidrag
til Kommunen. Det paagældende Mindretal,
der bestaar af to Medlemmer og subsidiært af
et tredje, kan altsaa ikke være eittigt i den al-
mindelige Grundsætning, som med saa meget
Oftertryk er fremsat som tilhørende hele Ud-
valget.

46de Møde. Ordentlig Samling, 1871—72.

Pflichthjørter og Pflichtarb. m. m. 1506

Jeg har, som sagt, troet det rigtigt strax
paa dette Punkt at modsigte denne almindelige
Bemærkning, idet jeg, hvad det Specielle i
Sagen angaar, som ligeledes anført, maa finde,
at det eneste Bøvelige, som er fremkommet,
netop er Flertallets Forslag om at ubelade den
Arbejdskraft, som man dog ubetinget maa søge
hen til, saasnart man trænger til den. Jeg
maa, saalænge en saadan Pasus staar i Fler-
tallets Forslag, ganske slutte mig til den høit-
agtede Indenrigsministers Anskuelse om, at
Forslaget med denne Tilføielse er fuldkommen
ubrugeligt.

Mourier-Petersen: Maa jeg bede om
Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den 3die Landstingsmand
for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærk-
ning.

Mourier-Petersen: Jeg vil gjøre den
Bemærkning til den sidste ærede Taler, der
drog saa stærkt tilfælt mod Flertallets Forslag
paa Grund af den Fritagelse, som det indrøm-
mer Husmænd og Indster, at denne Frita-
gelse kun indrømmes de jordløse Husmænd,
medens Hartkornshusmændene skulle forrette
Enefastning efter deres Hartkorn, selv om det
kun bliver en halv eller hel Dag i hver anden,
tredie eller fjerde Omgang. Fritagelsen i Fler-
tallets Forslag under Nr. 2 indskrænker sig,
som sagt, til de jordløse Husmænd og Ind-
ster. Det ærede Medlem maa dog vistnok vide,
at der allerede nu er ikke saa Kommuner, hvor
man nu aldeles har fritaget disse Folk for de
3 Dages Arbejde, som man efter Loven kunde
tage af dem, og jeg kan derfor slet ikke tillægge
hans Indvending en saa stor Vægt, som han
selv vilde tillægge den, eller give ham Medhold
i, at Flertallets Forslag af den af ham an-
førte Grund skulde være et nyt Experiment.
Det er i høt Grad en Overdrivelse at paastaa
nøget Saadant. Man maa dernæst vel huske
paa, at den omtalte Fritagelse for Husmænd